

ДЕКЛАРАЦІЯ

Ініціативної групи «Першого грудня»

Ми, учасники зустрічі з Главами та представниками Української Православної Церкви, Української Православної Церкви Київського Патріархату та Української Греко-Католицької Церкви 1 грудня 2011 року, солідаризуємося з думками, викладеними у Зверненні згаданих Церков до українського народу з приводу нинішньої суспільної ситуації в Україні та об'єднуємо зусилля задля духовного відродження українського суспільства.

До 20-ї річниці державної незалежності суспільство підійшло у вкрай драматичному стані морального і соціального занепаду та втрати життєвих орієнтирів. Хибно зрозуміле матеріалістичне мислення взяло гору над пріоритетом етичних і духовних цінностей. Взаємне поборювання й жадоба нагромадження стали масовими нормами соціальної поведінки. Все це спричинило серйозні суспільні деформації: моральні чесноти асоціюються з життєвим програшем, правосуддя щораз більше ототожнюється з корупцією та правом сили, зросла криміналізація суспільства, поглибився розрив між бідними та багатими. Це призвело до атомізації суспільства, викривило міжлюдські стосунки, а також породило відчуження між політичною владою та народом і недовіру до держави загалом.

Відродження потребують усі пласти українського суспільства. Ми переконані, що всі виразки нашого суспільства є лише проекціями головної проблеми — замулення нашого духу. Майбутнє України вимагає піднесення гуманітарно-духовних цінностей над короткозорим економічним зиском та політичною доцільністю.

Нашою метою є становлення вільного народу України, об'єданого спільними духовними вартостями, здатного творити моральну політику, справедливу економіку та соціальне благо.

Ми не єдині у своєму прагненні сприяти оздоровленню українського суспільства. У кожному українському місті чи селі є чимало людей, які чинять тихий опір руйнівним тенденціям. Їхня слабкість — в їхній розрізненості, у тому, що вони не подали одне одному руки.

Ми об'єдналися самі й закликаємо об'єднуватись інших довкола таких принципів:

1. Примат свободи та людської гідності. Людина є вільною особистістю, а не додатком державної машини і фінансового капіталу.
2. Верховенство права та справедливий суд. Рівність перед правосуддям — замість вибіркового застосування закону, що заперечує сам принцип правосуддя та перетворює його на інструмент авторитарної примхи.
3. Добродійство та взаємодопомога в суспільстві — замість патерналістських і авторитарних тенденцій державної політики; солідарність із людьми в потребі.
4. Партнерство та кооперація у сфері національного господарства — замість олігархічного монополізму, чесна конкуренція — замість хижацького взаємознищення і споживацького світосприйняття.
5. Взаємна відповідальність влади й суспільства за вибір належних і пропорційних засобів для захисту своїх інтересів. Добрі суспільні справи робляться лише добрими способами.
6. Спроможність до самоорганізації у вирішенні та обстоюванні соціально-політичних питань — замість політичного маніпулювання або схильності до зневіри.
7. Особиста посвята і жертвність, особливо політиків, заради суспільного блага — замість спекулятивної політики роз'єднань та ворожнечі. Будь-які суспільні зміни вимагають посилення політичної моралі та культури, особистого прикладу.

Домогтися встановлення нових «правил гри» в державі можна лише шляхом послідовної громадської взаємодії та суспільного консенсусу. Щоб забезпечити і те, і те в суспільстві, потрібно:

- відновити чесну, фахову та продуктивну розмову навколо життєво важливих його проблем, давши волю творчій ініціативі людей;
- гарантувати в цій дискусії право голосу всіх сегментів суспільного життя, незалежно від регіональних, ідеологічних чи будь-яких інших відмінностей;
- сформуванати критичну масу громадян, які здатні жити у свободі та правді, брати відповідальність за свої вчинки й утверджувати моральну політику та спільне благо.

Ми почали діалог. Закликаємо всіх громадян об'єднатися навколо відповідальності за майбутнє своєї країни. Ми започатковуємо Національний круглий стіл, який має стати новим суспільним інститутом вираження суверенної волі громадянського суспільства. Запрошуємо всіх людей доброї волі долучитися до підготовки і проведення цього заходу, організовуючи подібні форуми на місцевому рівні та обговорюючи найнагальніші національні пріоритети сьогодення.

Україна нашої мрії досі не постала тому, що ми очікували її в подарунок. Натомість такого роду мрії стають реальністю лише з великої віри й поту нашого чола.

13 грудня 2011 року

В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин,
Семен Глузман, Володимир Горбулін,
кардинал Любомир Гузар, Іван Дзюба,
Мирослав Маринович, Мирослав Попович,
Євген Сверстюк, Вадим Скуратівський,
Ігор Юхновський